

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ІНФРАСТРУКТУРИ ОКРЕМИХ ГАЛУЗЕЙ СФЕРИ МАТЕРІАЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Стаття присвячена аналізу стану і визначення шляхів подальшого розвитку інфраструктури окремих галузей економіки України в аспекті визначення змісту, сутності підстав державної підтримки суб'єктів господарювання в Україні.

Ключові слова: інфраструктура, державна підтримка, суб'єкти господарювання, аграрна сфера, промисловість.

Постановка проблеми. Однією з гострих проблем становлення і розвитку як великого, так і малого та середнього підприємництва (далі – МСП) є забезпечення його ефективними установами та організаціями, які надають різноманітні послуги і допомогу суб'єктам підприємництва, тобто розвиток відповідної інфраструктури. Актуальним є аналіз стану і визначення шляхів подальшого розвитку інфраструктури окремих галузей економіки України в аспекті визначення змісту, сутності підстав державної підтримки суб'єктів господарювання в Україні.

Метою статті є аналіз розвитку сучасної інфраструктури з позицій розвитку економіки та задоволення інтересів суб'єктів підприємництва, виявлення колізій у законодавчій базі в окремих галузях сфери матеріального виробництва та визначення можливостей подальшого розвитку державної інфраструктури та інфраструктури підтримки суб'єктів господарювання в окремих галузях економіки.

Аналіз останніх досліджень. Розвиток інфраструктури окремих галузей економіки є предметом дослідження багатьох науковців у сфері права та економіки, таких як М. Воронов [1], З. Варналій [2], Л. Воротін [3], М. Пивоваров [4], В. Ляшенко [5], І. Труш [6], Г. Колесник [7], М. Казим, І. Матюшко [8], С. Реверчук [9] та ін. Крім того, у сфері трансферу технологій дане питання досліджувалося у працях Є. А. Новікова [10], у сфері функціонування наукових парків – С. В. Глібком [11] у сфері Grid-технологій – А. В. Стріжковою [12]. Однак сьогодні залишається недостатньо вивченою проблема ефективності інфраструктури малого бізнесу України, що вимагає подальших наукових досліджень.

Виклад основного матеріалу. Дієвим інструментом сприяння ефективному розвитку суб'єктів гос-

подарювання є створення сприятливого середовища за рахунок формування інфраструктури їх підтримки – організаційна єдність суб'єктів господарювання органів та їх компетенцій, завдяки якій формується конкретне організаційно-економічне середовище для сприяння підприємницькій діяльності великих підприємств та швидкій адаптації суб'єктів малого підприємництва до ринкових умов.

У зв'язку у цим постає питання побудови сталих господарсько-фінансово-правових зв'язків між окремими учасниками відповідних галузевих інфраструктур та бюджетами всіх рівнів.

Незважаючи на досить широку різноманітність та значні кількісні показники, існуюча в Україні мережа інфраструктури через законодавчу неврегульованість питань щодо визначення, класифікації та порядку створення об'єктів інфраструктури, відсутність належної фінансової підтримки та відповідної матеріально-технічної бази перетворюється на мережу звичайних комерційних структур, що надають послуги на платній основі, або ж тривало перебувають в ранній стадії становлення, діють в позадержавних інтересах попри значення для економіки України.

Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» [13] (далі – Закон України «Про державну допомогу») як один з основних нормативно-правових актів у сфері державної підтримки підприємництва, який не оперує змістом поняття інфраструктури, не містить визначення інфраструктури, а лише зазначає, що дія цього Закону не поширюється на підтримку: господарської діяльності, пов'язаної з інвестуванням в об'єкти інфраструктури із застосуванням процедур державних закупівель, вносить суперечливе регулювання в законодавство.

Крім того, залишається не вирішеним питання чи має Антимонопольний комітет України повноваження щодо тлумачення та трактування понять і термінів, які визначені в Законах України, у тому числі суб'єктне наповнення будь-якої інфраструктури. Дане питання постає оскільки 28 лютого 2018 р. зазначений вище орган надав Роз'яснення з питань застосування законодавства у сфері державної допомоги [14], де визначив, що саме відноситься до об'єктів інфраструктури та пояснив застосування пункту 2 частини другої статті 3 Закону України «Про державну допомогу».

Оскільки Закон «Про державну допомогу» поширюється на будь-яку підтримку суб'єктом господарювання, розглянемо ці відносини у найбільш значущих галузях сфери матеріального виробництва економіки України.

Проблема розвитку інфраструктури, на сьогоднішній день, не вирішується навіть у стратегічному плануванні. Так при аналізі Проекту Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку високотехнологічних галузей до 2025 року» [15], а також Проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку промислового комплексу України на період до 2025 року» [16], встановлено взагалі відсутність бачення завдань щодо формування інфраструктури сфери матеріального виробництва.

У Стратегії розвитку високотехнологічних галузей до 2025 року зазначається, що одним із факторів розвитку високотехнологічних галузей є розвиток ІКТ інфраструктури. Але поруч з позитивними аспектами розвитку ІКТ відмічено, що впровадження сучасних технологій зв'язку відбувається із суттєвим запізненням, в Україні присутнє явище цифрового розриву, відсутня консолідована державна стратегія розвитку ІКТ та забезпечення рівних, недискримінаційних та конкурентних умов. Все це спричинює уповільнений темп обміну інформацією, знаннями, досвідом і технологіями.

Хоча Стратегія розглядає розвиток промисловості як сукупності підприємств добувної та переробної галузей з інфраструктурних суб'єктів в ній звернено увагу тільки на проблеми індустріальних парків, вільних економічних зон та перелічені окремі суб'єкти інноваційної інфраструктури, частина яких не визначена як вид суб'єкта господарської діяльності: бізнес-інкубатори, технопарки, технополіси, стратегічні альянси, промислові парки. Хоча відмічається, що в окремих галузях, таких як суднобудівна, літакобудівна, автомобілебудівна, хімічна та інших, існують окремі секторальної [16, с. 8], а значить інфраструктурної підтримки, але інфраструктура

відображена в нормативно-правових актах тільки відносно як об'єкти, а не суб'єкти відносно портової, залізничної та критичної інфраструктур.

Стратегія розвитку промислового комплексу України на період до 2025 року зазначає, що покращенню інфраструктури сприятиме розвиток транспортно-логістичної, інженерної, інформаційної, енергетичної та інших напрямків розвитку інфраструктури задля потреб промисловості є вкрай важливим напрямом дій держави в контексті сприяння якісному та кількісному зростанню промислового виробництва [16].

Також у Стратегії розвитку високотехнологічних галузей до 2025 хоча і зазначено, що напрямком розвитку високих технологій є наявна багатогалузева промислова інфраструктура, але у змісті Стратегії не ставиться за мету розвиток всього комплексу інфраструктури високотехнологічних галузей, а робиться акцент лише на розвитку транзитної інфраструктури.

Також необхідно врахувати, що оновлена Стратегія промислової політики Євросоюзу 2017/479 розглядає промисловість як наріжний камінь економічного процвітання та, як наслідок, ставить завдання щодо підтримки і зміцнення промислового лідерства Європи, в епоху глобалізації, викликів щодо стійкості розвитку та стрімких технологічних змін [16].

Але наявні і позитивні аспекти, так у Стратегії розвитку високотехнологічних галузей до 2025 зазначається про розробку та імплементацію моделі офісів технологічного трансферу у наукових та навчальних закладах на основі кращих світових практик, що позитивно вплине на розвиток інфраструктури [15].

Також у Стратегії розвитку промислового комплексу України на період до 2025 року міститься положення про спільне використання інфраструктурних об'єктів для розвитку промисловості регіонів, а також положення про зміцнення інституційної спроможності відповідних органів та забезпечення їхнього представництва в європейських та міжнародних організаціях, необхідного для реформування системи технічного регулювання. Але нічого не зазначено про механізм реалізації даних положень, що значно ускладнює розвиток інфраструктури.

Розглянемо національне законодавство України, яке регулює питання інфраструктури суб'єктів господарювання в аграрній сфері.

У першу чергу, необхідно дослідити положення Закону України «Про оптові ринки сільськогосподарської продукції» від 25 червня 2009 року № 1561. Так, відповідно до ст. 1 цього Закону інфраструктура оптового ринку сільськогосподарської продукції визначається як система обслуговуючих структур, спо-

руд, будівель, систем, мереж, ліній, служб, складських приміщень, сховищ, залів, площадок, павільйонів, обладнання, транспорту, під'їзних та внутрішніх шляхів, засобів зв'язку, що включені до проекту (бізнес-плану) організації діяльності юридичної особи у статусі оптового ринку сільськогосподарської продукції. Можливо зробити висновок, що при доволі високому ступені деталізації змісту інфраструктури, при наданні визначення інфраструктури необхідно акцентувати увагу на її суб'єктах, а не на об'єктах. Натомість, суб'єкти інфраструктури мають у власності певні об'єкти або майнові права, які використовуються ними під час здійснення господарської діяльності.

В якості наступного кроку варто проаналізувати окремі положення Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» від 24.06.2004 № 1877. Власне термін інфраструктура у цьому нормативно-правовому акті не міститься. Крім того, відсутнє згадування суб'єктів інфраструктури. Натомість інфраструктура аграрного ринку частково врегульована у Стратегії розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року, затвердженої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2013 р. № 806-р [17]. Так, зокрема, недосконалість інфраструктури аграрного ринку, яка спричинює втрати сільськогосподарської продукції визначена одною з основних проблем у аграрному секторі, а її створення є пріоритетним напрямом досягнення стратегічних цілей. Відповідно до даної Стратегії планується здійснення регулювання шляхом формування дієвої інфраструктури аграрного ринку і забезпечення розширеного доступу сільськогосподарських товаровиробників до організованих каналів збуту вітчизняної сільськогосподарської продукції, зокрема до мережі складських та елеваторних потужностей, а також розширення можливостей особистих селянських та середніх господарств на організованому аграрному ринку. Однак, необхідно звернути увагу на те, що даний нормативно-правовий акт не містить визначення та переліку структурних елементів інфраструктури аграрного ринку, що в свою чергу буде здійснювати негативний вплив на планування та здійснення практичних заходів щодо сприяння діяльності аграрного сектору.

На нашу думку, до суб'єктів аграрної інфраструктури, серед інших, можна віднести Аграрну біржу, ПАТ «Аграрний фонд» та Український державний фонд підтримки фермерських господарств.

Отже, проаналізувавши Проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку високотехнологічних галузей до 2025 року», а також Проект розпорядження Кабінету

Міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку промислового комплексу України на період до 2025 року», Стратегію розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року можна стверджувати, що інфраструктура в цих виробничих галузях потребує визначення в нормативно-правових актах, насамперед законах, суттєвих змін та реформування, оскільки сучасний її стан не передбачає дієвих процедур реалізації та розвитку як суб'єктів, так і об'єктів інфраструктури.

Аналіз національного законодавства дає можливість зробити висновок щодо відсутності єдиного підходу до офіційного розуміння інноваційної інфраструктури та інфраструктури підтримки малих та середніх підприємств (далі – підтримка МСП). Так, у Законі України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 р., проекті Закону України «Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності», проекті Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого та середнього підприємництва в Україні» реєстраційний № 1256 від 04.12.2014 закріплено розуміння інноваційної інфраструктури як сукупності суб'єктів інфраструктури, а Закон України «Про розвиток та державну підтримку малого та середнього підприємництва в Україні» містить об'єктний підхід до інфраструктури. Таким чином, потребує подальшої уніфікації положення нормативно-правових актів в аспекті формування єдиного підходу до розуміння суб'єктно-об'єктної інфраструктури.

Натомість, на практиці, Міністерством економічного розвитку та торгівлі України надано наступне розуміння складу інфраструктури підтримки МСП: бізнес-центри; бізнес-інкубатори; технопарки/індустріальні парк; лізингові центри; фонди підтримки підприємництва; інвестиційні фонди і компанії; інформаційно-консультативні установи; громадські об'єднання підприємців; координаційні ради [18].

Крім того, увагу привертають окремі положення Рекомендацій для зміцнення ролі інноваційних МСП в країнах СНД Всесвітньої організації інтелектуальної власності щодо розуміння інфраструктури МСП. Так, під складовими елементами інфраструктури підтримки МСП розуміються: наукові та технологічні парки, бізнес-інкубатори, інноваційно-технологічні центри, центри трансферу технологій, а також інформаційна інфраструктура. Інфраструктура інноваційної діяльності та підтримка МСП розуміється як система всіх установ, що здійснюють організаційне, освітнє, консалтингове, інформаційне, матеріально-технічне, фінансове та інше забезпечення функціонування інноваційно-орієнтованих підприємств [19].

Висновки. Отже, підсумовуючи вище викладене, слід зазначити, що питання розвитку інфраструктури

в окремих галузях економіки є досить важливим, оскільки відсутність понятійного апарату та механізмів реалізації у сфері інфраструктури, в першу чергу впливає на неможливість забезпечення належного ступеня фінансування з боку держави. Саме тому діючі суб'єкти інфраструктури не задовольняють потреб сучасного суспільства та суб'єктів господарювання й не можуть повною мірою реалізувати функції для яких вони були створенні. В Україні вже створено певну кількість організацій інфраструктурної підтримки. Але їх кількісні показники та нерівномірність розташування по території України не завжди свідчать про ефективність впливу на вирішення соціально - економічних проблем в регіонах та

подальші темпи розвитку підприємництва, у тому числі МСП.

Але наявність цих об'єктів інфраструктури ще не гарантує суб'єктам господарювання отримання державної допомоги, оскільки самі державні органи не розуміють, що саме входить до поняття інфраструктури, як його можна реалізувати та які суб'єкти потребують допомоги.

Тому завданнями для законодавчого врегулювання категорії інфраструктури, її суб'єктного складу певних галузей та напрямів є внесення до відповідних галузевих законів поняття галузевих або інших видів інфраструктур, а також їх змісту.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронов М. П. Державне регулювання розвитку та підтримки малого та середнього підприємництва: досвід України та ЄС. *Статистика України*. 2011. № 2. С. 88–92.
2. Варналій З. С. Державна регуляторна політика у сфері малого підприємництва. Київ. 2002. 104 с.
3. Воротін Л. І. Малий бізнес та підприємництво в ринкових умовах господарювання. Видавництво Європейського університету. 2009. 211 с.
4. Пивоваров М. Розвиток інституту інфраструктури малого підприємництва: проблеми та шляхи його покращення. *Соціально-економічні проблеми і держава*. 2013. № 1 (8). С. 6–18.
5. Ляшенко В. И. Регулирование развития малого предпринимательства в Украине: проблемы и пути решения: монография. Донецк, 2007. 452 с.
6. Труш І. В. Господарсько-правове забезпечення державної підтримки малого підприємництва в Україні : дис. ... канд. юр. наук. Донецьк, 2008. 235 с.
7. Колісник Г. М. Формування ефективної інфраструктури державної підтримки розвитку малого підприємництва в Україні. *Науковий вісник: Збірник науково-технічних праць*. Львів: НЛТУУ. 2007. № 17.3. С. 271–276.
8. Кизим М. О. Оцінка якості цільових програм державної підтримки розвитку малого бізнесу. «ІНЖЕК». 2009. 234 с.
9. Реверчук С. К. Малий бізнес: методологія, теорія і практика. Львівський державний ун-т ім. Івана Франка. Київ. 1996. 192 с.
10. Новіков Є. А. Організація діяльності мереж трансферу технологій в ЄС та Україні: порівняльно-правовий аспект. *Часопис Київського університету права*. 2017. №3. С. 286–289.
11. Глібко С. В. Правове регулювання діяльності наукового парку як суб'єкта національної інноваційної системи. *Право та інновації*. 2017. №20. С. 15–27.
12. Стріжкова А. В. Господарсько-правові ознаки віртуальних організацій Grid. *Порівняльно-аналітичне прав: електронне наукове фахове видання*. 2016. №1. URL: http://pap.in.ua/1_2016/40.pdf.
13. Про державну допомогу суб'єктам господарювання: Закон України від 01 липня 2014 р. № 1555-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 34. Ст. 1173.
14. Роз'яснення Антимонопольного комітету з питань застосування законодавства у сфері державної допомоги від 28 лютого 2018 р. URL: <http://www.amc.gov.ua/amku/doccatalog/document?id=140558&schema=main>.
15. Про схвалення Стратегії розвитку високотехнологічних галузей до 2025 року: Проект розпорядження Кабінету Міністрів України. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=c9b6f0b0-1ed5-4aba-a25e-f824405ccc64&>.
16. Про схвалення Стратегії розвитку промислового комплексу України на період до 2025 року: Проект розпорядження Кабінету Міністрів України. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=10ef5b65-0209-4aa1-a724-49fd0877d8d6&title=ProjektRozporiadzhenniaKabinetuMinistrivUkrainiproSkhvalenniaStrategiiRozvitkuPromislovogoKompleksuUkrainiNaPeriodDo2025-Roku>.
17. Стратегія розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року: затв. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.10.2013 р. № 806-р. *Офіційний вісник України*. 2013. № 83, С. 23.

18. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку та торгівлі України. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=0ced3c9f-a057-4852-9072-151dd387356a&title=Institutsii-SchoZabezpechuiutPidtrimkuPidprimnitstva>.
19. Рекомендацій для зміцнення ролі інноваційних МСП в країнах СНД Всесвітньої організації інтелектуальної власності. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_transition_6.pdf.

REFERENCES

1. Voronov, M.P. (2011). Derzhavne rehuliuвання rozvytku ta pidtrymky maloho ta serednoho pidpriemnytstva: dosvid Ukrainy ta YeS. *Statystyka Ukrainy – Statistics of Ukraine*, 2, 88–92 [in Ukrainian].
2. Varnalii, Z.S. (2002). Derzhavna rehuliatorna polityka u sferi maloho pidpriemnytstva. Kyiv [in Ukrainian].
3. Vorotin, L.I. (2009). Malyi biznes ta pidpriemnytstvo v rynkovykh umovakh hospodariuvannya. Vydavnytstvo Yevropeiskoho universytetu [in Ukrainian].
4. Pyvovarov, M. (2013). Rozvytok instytutu infrastruktury maloho pidpriemnytstva: problemy ta shliakhy yoho pokrashchennia. *Sotsialno-ekonomichni problemy i derzhava – Problems and ways to improve it. Socio-economic problems and the state*, 1 (8), 6–18 [in Ukrainian].
5. Lyashenko, V.I. (2007). Regulirovaniye razvitiya malogo predprinimatelstva v Ukraine: problemy i puti resheniya. Donetsk [in Russian].
6. Trush, I.V. (2008). Hospodarsko-pravove zabezpechennia derzhavnoi pidtrymky maloho pidpriemnytstva v Ukraini. *Candidate`s thesis*. Donetsk [in Ukrainian].
7. Kolisnyk, H.M. (2007). Formuvannya efektyvnoi infrastruktury derzhavnoi pidtrymky rozvytku maloho pidpriemnytstva v Ukraini. *Naukovyi visnyk: Zbirnyk nauково-tekhnichnykh prats – cientific herald: Collection of scientific and technical works*, Lviv: NLTUU. 17.3, 271–276 [in Ukrainian].
8. Kyzym, M.O. (2009). Otsinka yakosti tsilovykh prohram derzhavnoi pidtrymky rozvytku maloho biznesu. «INZhEK» [in Ukrainian].
9. Reverchuk, S.K. (1996). Malyi biznes: metodolohiia, teoriia i praktyka. Kyiv [in Ukrainian].
10. Novikov, Ye.A. (2017). Orhanizatsiia diialnosti merezh transferu tekhnolohii v YeS ta Ukraini: porivnialno-pravovyi aspekt. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava - Journal of the Kyiv University of Law*, 3, 286-289 [in Ukrainian].
11. Hlibko, S.V. (2017). Pravove rehuliuвання diialnosti naukovooho parku yak subiekta natsionalnoi innovatsiinoi systemy. *Pravo ta innovatsii – Law and Innovations*, 20, 15–27 [in Ukrainian].
12. Strizhkova, A.V. (2016). Hospodarsko-pravovi oznaky virtualnykh orhanizatsii Grid. *Porivnialno-analitychne prav: elektronne naukovе fakhove vydannia – Comparative and analytical rights: electronic scientific professional edition*, 1. URL: http://pap.in.ua/1_2016/40.pdf [in Ukrainian].
13. Pro derzhavnu dopomohu subiektam hospodariuvannya: Zakon Ukrainy vid 01.07.2014 r. № 1555-VI. (2014). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Supreme Council of Ukraine*, 34, art. 1173 [in Ukrainian].
14. Roziasnennia Antymonopolnoho komitetu z pytan zastosuvannya zakonodavstva u sferi derzhavnoi dopomohy vid 28.02.2018 r. URL: <http://www.amc.gov.ua/amku/doccatalog/document?id=140558&schema=main> [in Ukrainian].
15. Pro skhvalennia Stratehii rozvytku vysokotekhnolohichnykh haluzei do 2025 roku: Proekt rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=c9b6f0b0-1ed5-4aba-a25e-f824405ccc64&> [in Ukrainian].
16. Pro skhvalennia Stratehii rozvytku promyslovooho kompleksu Ukrainy na period do 2025 roku: Proekt rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=10ef5b65-0209-4aa1-a724-49fd0877d8d6&title=ProektRozporiadzhenniaKabinetuMinistrivUkrainiproSkhvalenniaStrategiRozvitkuPromislovogoKompleksuUkrainiNaPeriodDo2025-Roku> [in Ukrainian].
17. Stratehiia rozvytku ahrarynoho sektoru ekonomiky na period do 2020 roku: zatv. Rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 17.10.2013 r. № 806-r. (2013). *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy – Official Bulletin of Ukraine*, 83, art. 23. [in Ukrainian].
18. Ofitsiynyi sait Ministerstva ekonomichnoho rozvytku ta torhivli Ukrainy. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=0ced3c9f-a057-4852-9072-151dd387356a&title=Institutsii-SchoZabezpechuiutPidtrimkuPidprimnitstva> [in Ukrainian].
19. Rekomendatsii dlia zmitsnennia roli innovatsiinykh MSP v krainakh SND Vsesvitnoi orhanizatsii intelektualnoi vlasnosti. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_transition_6.pdf [in Ukrainian].

ГЛИБКО С. В.,

кандидат юридических наук, доцент, директор НИИ правового обеспечения
инновационного развития НАПрН Украины

ПРОДАНОВА М. А.

студентка 4 курса следственно-криминалистического института
Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

ОТНОСИТЕЛЬНО ОПРЕДЕЛЕНИЯ ИНФРАСТРУКТУРЫ ОТДЕЛЬНЫХ ОТРАСЛЕЙ СФЕРЫ МАТЕРИАЛЬНОГО ПРОИЗВОДСТВА: ПРАВОВОЙ АСПЕКТ

Статья посвящена анализу состояния и определения путей дальнейшего развития инфраструктуры отдельных отраслей экономики Украины в аспекте определения содержания, сущности оснований государственной поддержки субъектов хозяйствования в Украине.

Ключевые слова: инфраструктура, государственная поддержка, субъекты хозяйствования, аграрная сфера, промышленность.

GLIBKO S. V.,

PhD, Associate Professor, Head of the Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework
for the Innovative Development of National Academy of Law Sciences of Ukraine

PRODANOVA M. O.

4th year student of the Yaroslav Mudryi National Law University, Investigation and Criminalistics Institute

THE MATTER OF DEFINING THE INFRASTRUCTURE OF PARTICULAR BRANCHES IN MATERIAL PRODUCTION SECTOR: THE LEGAL ASPECT

Problem setting. A particularly actual issue is to analyse the current state and determine the ways to further development of infrastructure of Ukrainian certain economic sectors in the aspect of defining the content and the essence of the state support to economic entities in Ukraine.

Analysis of recent researchers and publications. The development of the infrastructure of certain economic sectors is the subject matter of research undertaken by numerous scientists in the field of law and economics. However, nowadays the issue of infrastructure efficiency of small business in Ukraine is studied insufficiently and requires further investigations.

Target of research is the analysis of modern infrastructure development from the perspectives of economic development and satisfying the interests of business entities; the identification of conflicts in the legal framework in particular branches of material production sector and the determination of opportunities for further development in the sphere of state infrastructure and support infrastructure for economic entities in certain sectors of the economy.

Article's main body. A powerful tool to promote an efficient development of business entities is the creation of the enabling environment by forming their support infrastructure – the organizational unity of economic entities and their competencies, through which a specific organizational and economic environment is formed in order to promote the entrepreneurial activity of large enterprises and to facilitate the adaptation of small business entities to market conditions.

The Law of Ukraine “On Government Aid for Business Entities” establishes one of the main regulatory legal act in the sphere of entrepreneurship state support, but this legal act does not operate the meaning of the term “infrastructure”, it does not contain a definition for the term “infrastructure”, it only stipulates that this Law of Ukraine cannot be applied to support: economic activity related to infrastructure investment with the use of public procurement procedures, as a result, this regulatory legal act introduces a controversial regulation into legislation.

Infrastructure in these manufacturing industries needs to be defined in the regulatory legal act, as an initial matter, in laws; it also needs significant changes and reforms, since its current state does not provide for effective procedures of implementation and development of both infrastructure entities and infrastructure facilities.

Conclusions and prospects for the development. Thus, to sum up the foregoing, it should be noted that the issue of infrastructure development in certain sectors of the economy is rather important since the lack of a conceptual framework and implementation mechanisms in the field of infrastructure, in particular, resulting in the inability to ensure adequate state funding.

Keywords: infrastructure, state support, economic entities, agricultural sphere, industry.

Глібко С. В., Проданова М. А. Щодо визначення інфраструктури окремих галузей сфери матеріального виробництва: правовий аспект. *Право та інноваційне суспільство* : електрон. наук. вид. 2018. № 2 (11). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Hlibko_Prodanova11.pdf.